Տեսլեամբ ահեղ եւ զաւրական,
Որ երկնային զաւրք ՅՈՒՄ
Ահէ սորայ սարսեալ դողան(1)։

Վերջին տողերն, ինչպէս ընթերցողը տեսնում է, նուիրուած է Ամենափրկիչ սրբութեան։

Շահխաթունեան սորա յաջորդն է համարում Յովհաննէս եպիսկոպոսին 1658 *թուին. «յիշատակեալ ի յիշատակարանի աւետարանի միոյ»*(2)։ *Յիրաւի, մի քայքայուած Յայտմաւուրքի մասամբ անընթեռնելի դարձած յիշատակարանի մէջ տեղեկութիւն կայ և սորա մասին. ձեռագիրը գրուած է «ի թուականութեան հայոց .ռ. հարիւր եւ ժգ թուին* (= 1664), *ի գաւառս Արարատեան, ի մայրաքաղաքս, որ կոչի Երեւան, ընդ հովանեաւ սրբ ՅԱԾԱԾՆԻՍ եւ սրբ Երկուերեսիս եւ սրբ Յակոբիս եւ սրբ Կաթուղիկէիս եւ այլ բազմ սրբոցն, որ պահապան են քաղաքիս, ի հրպութիւն սրբ Էջմիածնայ սրբազան կթղիկսն ՅՈՒՆ Յակոբայ Ջուղայեցւոյ, եւ ենպութիւն սրբ Ամենափրկչին ՅՈՒՐ Յովանէս սրբազան վարդապետի եւ աթոռակալութիւն սրբ Գեղարդեանն Դաւիթ սրբազան եպսկոպոսի, որդի ազատաց եւ մեծ ազգէ. ի յաշխարհակալութիւն տաճկաց եւ դանութիւն փոքր Շահապագի եւ խանութիւն Երեւանայ Ապազդուլի խանին, որ է որդի Ամիրգունայ խանին»*(3)։ *Սոյն Յովհաննէսի ձեռքով Պօղոս երէց, որ վերոյիշեալ Սիմէոն Ջուղայեցու հօրեղբօրորդին էր, մի նկարազարդ, փոքրագիր աւետարան է տալիս* 1666 *թուին յիշատակ «ի վանս Ամենափրկչին, որ ի Հայոց Թառ»։ Աւետարանը գրուած է և նկարազարդուած Նոր Ջուղայում*(4)։

Սիմէոն կաթուղիկոսը յիշում է ապա Մատթէոս վարդապետ Ջուղայեցուն 1662 *և* 1673 *թ. թ։ Նա նորոգել է* 1671 *թուին Թադէոս առաքեալի աջը, ըստ արձանագրութեան*(1)։

Զաքարիա Սարկաւագը յիշում է Մարկոս վարդապետ Ջուղայեցուն Յակոբ կաթուղիկոսի ժամանակ, ուրեմն 1673–1680 *թուականների մէջ*(2)։ *Սորա ժամանակն էր, երևի, երբ կատարուեցաւ Արարատեան երկրի մեծ շարժը* 1679 *թուի Յունիսի* 4*ին և վնասուեցան Գեղարդի ձորի վանքերը, որոնց թւում և Հաւուց Թառը, որ յականէ յանուանէ յիշում են Զաքարիա Սարկաւագ և ժամանակակից յիշատակարաններ*(3)։

ԺԷ. դարի վերջերին յիշւում է Ստեփանոս, «ի յիշատակարանի տօնացոյց գրոց, գրել ի սոյն մենաստանի»(4). *իսկ ԺԸ. դարի առաջին քառորդին Մաղաքիա վարդապետ. Էջմ.* N 1752 *նժ. Յայտմաւուրքը նորոգուած է «Ղգրաշվ*(?) *Աթանասի որդի» կարբեցու ձեռքով, «թվականիս ՌՃԿԲ* (= 1713), *հայրապետութի ՅՈՒՆ Ազէքսանդր կթղկսն ՅՈՒՄ* (s!) *Հայոց. մեր հոգեւոր հայրն Մաղաքիայ ՅԱԾԱՍԱՆ վրդՅԱՆ յառաջնորդ սրբ Ամենափրկչի»։ Միաբաններն են տէր Սահակ, տէր Ղազար, տէր Առաքել. ունի «բազում աշխատանք ի վերայ տանս»։ «Յարպատեցի (Էջմիածնից ոչ հեռու մի գիւղ) մահտեսի Գալուստն» նորոգողի սպասաւորն է։ Այս Մաղաքիայի ժամանակն էր, որ Աստուածատուր կաթուղիկոսը* (1721 *թ.*) *երկրաշարժից քանդուածների տեղ մի նոր եկեղեցի սկսեց շինել, գործադրելով և հնից մնացած շատ քանդակուած և այլ քարեր* (պոռ. 2), *բայց Լէզգիների (Կովկասեան լեռնականներ, Լեկք) արշաւանքով կիսատ մնաց. Աստուածատուր կաթուղիկոսը ստիպուած էր փախչել, տեղակալ թողնելով Աղմռատավանքի առաջնորդ Յովասափ վարդապետին։ Այս ժամանակն էր, որ քուրդ*

(1) Ձեռ. Էջմ. N 1228|1204 (տե՛ս Յաւել. 11)։ Այս Սիմէոն Ջուղայեցուն չպէտք է շփոթել նոյնանուն դարձեալ Ջուղայեցի իրեն «փոքր» անուանող վարդապետի հետ, որ եպիսկոպոս էր ձեռնադրուած Յակոբ կաթուղիկոսից 1677-78 թ. թ. եւ սորա մահուան տարին. այսինքն 1680 թուին. ստանում է, երեւի. Տաթեւացու «ձմեռան եւ ամառան ժողովածու քարոզգիրք»ը, Ձեռ. Էջմ. N 2150|2138, Նոր Ջուղայում։

(2) Շահխ. Բ. 296։ Տե՛ս եւ Ձեռ. N 371|338։

(3) Ձեռագիրը նորերս է (1931, Ապրիլ) ստացուած Աշտարակից. մատենադարանի վարիչ Սենեքերիմ Տէր Յակոբեանի սիրալիր ցուցմունքով օգտուեցայ այս յիշատակարանից։

(4) Ձեռ. Էջմ. N 953 նց։

(1) «Յշտակն այսպէս է գրեալ. թէ կազմեցել էր սա ի ՉԻԴ թուին. իսկ ի ՌՃԻ թուին, ես Ջուղայեցի Մատթէոս վրդպս նորոգեցի, եւ եռու յշտակ ի գուռն սբ Ամենափրկչին»։ «Դաւթար եւ հաշուագիր անօթից եւ սպասուց» Սիմէոն Կաթուղիկոսի ժամանակ կազմուած։

(2) Զաքարիա Սարկ. Վաղարշ. 1870. Ա. 56։

(3) » » » » Բ. 104։ Ջալալեան. Բ. 127։ Ձեռ. Էջմ. N 548։

(4) Շահխ. Բ. 296։